

Zum zum II.

Pavel Dobeš

G D7 G D7 G

G

1. Zpívají o tom vrabci na Rokytě,

G

že učenec je horší nežli dítě,

D7

se žábami hraje si pan Galvani,

G

Archimedes potápi se do vany

D7

a, nepoučen událostmi ráje,

G

Isaac Newton s jabkama si hraje.

G

D7

R: Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebule,

G

D7

G D7 G D7 G

zum zum zum zum, a nejde mi to na rozum.

2. Bylo to jak výbuch, jako salva,
když se žárovkou přišel Thomas Alva,
do pochodu vyhrávaly kapely,
muži pili šampus, ženy šílely,
jak když pustíš tygry do arény,
a začalo se dělat na tři směny.

R:

3. Kdyby naši předci vstali z ledu,
podivili by se, jak jsme vpředu,
jak závazky předhánějí úkoly,
Einstein by se těžko dostal na školy,
Mozart by moh' dneska u klavíru
jen těžko dělat do muziky díru.

C

G7

*: Michelangelo by sebral sochy

C

a hodil by je všecky do Macochy,

G7

Lumiere by zčervenal jak malina,

C

kdybyste ho vzali s sebou do kina,

G7

jen u elektrotechnického vesla

C D7 G D7 G D7 G

ještě řákou dobu moh' by sedět Tesla.

4. Vědeckotechnická revoluce
uvolňuje lidem obě ruce,
dnes má každý vědátor už od plínky
sunarku a digitální hodinky,
s optimismem hledí k stratosféře
a Brano samo zavírá mu dveře.

R:

5. Kdyby starý Tháles nemoh' čmárat
a kreslit si do phísku podle nálad,
Mendělejev kdyby musel, vážení,
periodicky vykazovat hlášení
a osm hodin zvedat telefony,
svět by stál za pytlík bikarbony.

R:

6. Nikdo z nás by doma neměl Sony,
dvakrát třicet wattů, čtyři ohmy,
lidé by se hnali kamsi za hmotou,
však regály by nejspíš zely prázdnou,
neměli bychom šajn o opeře
a válčilo by se u Sudoměře.

*: Zem by byla rovná jako deska,
nebyla by kulatá jak dneska,
Adam s Evou nemuseli z ráje ven,
Giordano Bruno by nebyl upálen,
jen temno, jak když vstoupíš do komory,
a škoda každé rány z Aurory.

7. Ze všech zvířat archy Noemovy
a ze všeho, co můžem popsat slovy,
jen balvany a lidé mají odvahu
urvrat se od skály a padat dolů po svahu
a na světě, který se furt mění,
překonat, co překonáno není.

R: Zum zum zum zum, protože to, co nejde do kebule,
zum zum zum zum, rádo leze na rozum.

R: Zum zum zum zum, hm ...,
zum zum zum zum, rádo leze na rozum.